

VIŠI SUD U ZENICI
BROJ: K/97/96
Zenica, 30.05.1997. godine

U IME NARODA!

Viši sud u Zenici, u vijeću sastavljenom od sudije Smailagić Adila kao predsjednika vijeća, sudije Adamović Vlade kao člana vijeća, sudije porotnika Dizdar Feriza, Alić Čamila i Šatara Vojina kao članova vijeća uz učešće zapisničarke Behlić Edbere u krivičnom predmetu protiv Pašalić Duška zbog krivičnog djela iz čl.142.st.1. KZ nakon održanog usmenog, javnog i glavnog pretresa u prisutnosti Arnaut Unkasa zamjenika VJT Zenica optuženog i njegovog branioca Pivić Nermine advokata iz Zenice na dan 30.5.1997. godine je donio i javno objavio ovu

P R E S U D U

Optuženi:

PAŠALIĆ DUŠKO, zv."Dule", sin [REDACTED], i [REDACTED] rođene [REDACTED], rodjen [REDACTED].godine u [REDACTED], opština [REDACTED], gdje je i nastanjen po narodnosti [REDACTED], državljanin [REDACTED], završio OŠ, neoženjen, ranije ne osudjivan, nalazi se u pritvoru po rješenju ovoga suda i po rješenju Vrhovnog suda Federacije br. Kv-76/96 od 28.2.1996.godine pa dalje.

K R I V J E

Što je:

kao pripadnik paravojne jedinice "Crvene beretke" pri takozvanoj vojsci republike srpske koja jedinica je u mjesecu junu i julu 1992.godine na širem području Vozuća, a naročito u selima Delići, Bukvići, Gare, Brdo, Zabrdje, Misiradje, Krđe, Ribnica, vršila takozvano etničko čišćenje, ubijanje i prinudno protivzakonito protjerivanje Bošnjačkog civilnog stanovništva učestvovao u u navedenoj akciji dana 16.7.1992.godine na način da je ok 16 sati u grupi sa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] i [REDACTED], teško kršeći pravila medjunarodnog prava za vrijeme oružanih sukoba čl.3. tač.l-a Ženevske konvencije o zaštiti civilnih lica za vrijeme rata od 12.8.1949.godine učestvovao u ubijanju deset Bošnjaka civila u selu Delići na njivoj zvanoj Brezica koja se nalazi ispod donje strane seoskog kolskog puta Bukvići-Vozuća, kojom prilikom je on lično ubio [REDACTED]

ispalivši dva metka iz automatske puške kalibra 7,62 mm u prsa*
██████████, na koji način ga je lišio života.

Čime je počinio krivično djelo: ratni zločin protiv
civilnog stanovništva iz čl. 142. st.1. KZ.

Pa ga na osnovu navedene zakonske odredbe a primjenom
odredaba čl.5.,33, 38, 41 KZ sud

O S U D J U J E

OPTUŽENOG PAŠALIĆ DUŠKA NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU
OD 10 (DESET) GODINA

Primjenom odredaba čl.98. st.4. preuzetog ZKP-a optuženi
Pašalić Duško se oslobođa od troškova krivičnog postupka i isti
padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Primjenom odredaba čl.50 preuzetog KZ optuženom se u
izrečenu kaznu zatvora uračunava vrijeme provedeno u pritvoru
počev od 28.2.1996.godine pa dalje.

O b r a z l o ž e n j e

Više javno tužilaštvo u Zenici pod borjem Kt-33/96 od
15.8.1996.godine podnijelo je optužnicu protiv Pašalić Duška
u kojoj se navodi da je počinio krivično djelo u vrijeme i način
pobliže činjenično kao i pravno opisano u izreci ove presude kod
kojeg optuženja je tužilac ostao i u završnoj riječi sa stavljениm
prijedlogom da se tako postavljena optužnica prihvati, optuženi
oglasi krivim i kazni po zakonu.

Optuženi u svoju odbranu navodi da u cijelosti ostaje kod
iskaza datog u istražnom postupku ističe da je bio pripadnik
"Crvenih beretki" a to je bila vojska u sastavu tzv. vojske
Republike srpske, navodi da je jedan put učestvovao u streljanju
civila i to ispod puta koji vodi prema selu Delići i selu Crnje u
Vozućoj, nije mu poznato odakle su ti civili i iz kojeg sela ali
je on bio u streljačkom vodu kad je ispred njih stajalo deset
postrojenih civila među njima i ██████████ kojeg on poznaje od
ranije kao ka trgovca u Banovićima ali ga prepoznaće i na grupnoj
slici koja mu je predložena u istražnom postupku i na pretresu na
slici je on u crvenoj majici a do njega je na slici mladić kojeg
on poznaje po imenu ██████████ koliko on zna imenu je ██████████ i da je
Srbin. Streljački vod se nalazio 40-tak metara od civila, stre-
ljačkim vodom je konandovao ██████████ ispred optuženog se na-
lazio ██████████ i kako reče prije rata su se medjusobno pozdrav-
ljali u susretima pojašnjava da je u toku istražnog postupka neki
put rekao da se ██████████ zove ██████████ pa ██████████ zato što mu ta dva
imena su slična pa je u tome grijesio ali je sada siguran da je
ubio ██████████ odnosno gadjao ga dok je bio u streljačkom vodu i da

ga je prepoznao na grupnoj slici i na pojedinačnoj slici na kartonu od lične karte, u [REDACTED] je ispalio dva metka iz automatske puške i video je da je [REDACTED] pao dalje navodi da je on bio u streljačkom vodu "Crvene beretke" oko 6 mjeseci, i da je za to vrijeme samo jedanput i to tada učestvovao u streljanju civila. [REDACTED] je bio treći po redu a i on se nalazio treći po redu u streljačkom vodu. Nakon ubijenih civila postojao je i radni vod koji su ubijene civile odnosili na razna mjesta i sagranjivali tako da on ne zna gdje je sahranjena ta grupa od 10 civila u kojoj je bio i [REDACTED] ubijen. Nakon što su tog dana izvršili streljanje navedenih civila na tom mjestu njihov komandir [REDACTED] je otisao od ubijenih i od svakog uzeo dokumente i svakom od nas saopstio ko je koga ubio, njemu je tada [REDACTED] Rekao da je ubio [REDACTED] ali je on siguran da je on ubio [REDACTED] jer je [REDACTED] stajao ispred njega. Dalje navodi da je zadatak "Crvenih beretki" bio čišćenje sela i naselja od naseljenih Muslimana i to je bio zadatak da ubiju svakog civila Muslimana koji se nađe na teritoriji, on je učestvovao u čišćenju terena od sela Gare do sela Bukvići i pucao je na civile koje je vidjeo u pokretu odnosno koji su bježali na daljini od 200 m udaljen od prilike, ali mu nije poznato da je ikog pogodio jer nije video da ti gadjani civili u bježanju padaju, koji su to civili bili njemu nije poznato. U čišćenju terena od sela Gare do Bukvića u njegovoj grupi je bilo 12 vojnika "Crvenih beretki" ali ukupno je bilo 5 grupa od 10-12 vojnika koji su sačinjavali jedinicu "Crvenih beretki". Radnim vodom koji je sahranjivao ubijene civile rukovodio je neki stariji čovjek starosti oko 60 godina ali mu on ne zna ime. Ubijeni civili su sahranjivani bilo gdje, nekad u grobljima, nekad pored puta, ali on ne može da se opredjeli gdje bi mogao biti sahranjen [REDACTED] i njegova grupa. U toku pretresa mu je pokazan teren gdje je izvršeno gadjanje civila u kojoj je bio i [REDACTED] pa navodi da taj teren prepoznaće i da je tu izvršeno to streljanje grupe u kojoj je bio [REDACTED], tako da na foto-dokumentaciji na slici broj 5 prepoznaće put koji vodi prema selu Crnjeva do Delića, ispod tog puta su bili poredani civili koje su bili gadjali. U to vrijeme niko od tih civila kod sebi nije imao pušku dovela ih je jedna grupa Crvenih Beretki" iz pravca sela Delići, ova lica nisu bila prethodno ni u kakvom zatvoru nego su pohvatani i odmah privedeni na streljanje po naredjenju [REDACTED] koji je bio komandant "Crvenih beretki" civili nisu bili vezani. Niko nije smjeo promašiti lice u koje je pučano, poznato mu je da je jedan od pripadnika Crvenih beretki" odbio da puča u civile u nekom drugom slučaju i tog pripadnika je ubio [REDACTED]. Nakon provedenih 6 mjeseci u "Crvenim beretkama" prebacen je u pješadijsku jedinicu. Obično su pripadnici "Crvenih beretki" unaprijed obučavani posebno i to na Ozrenu, medjutim njega su bez obuke držali 6 mjeseci u "Crvenim beretkama" i vratili u pješadijsku jedinicu. Navodi da je komandir njegov [REDACTED] bio i zamjenik komandanta [REDACTED]. Komandant [REDACTED] je rekao da će imati platu od 300 do 350 DM, a kasnije je rekao da će svako po ubijenoj glavi Muslimana dobiti od 200-250 DM medjutim taj novac im nije nikada isplaćen. Ništa mu nije poznato o nivojanju nad ženskim osobama, a u vremenu kad je on bio u streljačkom vodu i ubio [REDACTED] nije bilo ženskih civila postrojenih.

Optuženi je dalje pojasnio sudu da se sjeća da je u vrijeme streljanja bio u civilnom odijelu na sebi je imao sivu košulju i pantalone farmerke plave boje, nije imao vindjaknu. Bio je u cipelama ali ne može da se opredjeli jesu li to vojničke ili civilne cipele. Dalje pojašnjava da je po naredbi ~~zadnjeg~~ ubijen i njegov otac ali ne zna zbog čega.

Branilac optuženog navodi da prihvata činjenični opis i pravnu kvalifikaciju iz optužnice, predlaže da sud prilikom objeravanja kazne uzme u obzir sve olakšavajuće okolnosti koje su se stekle na strani branjenika, njegovo iskreno priznanje, nalaz vještaka, da se radi o osobici sa smanjenom uračunjivošću i sve druge okolnosti koje u završnoj riječi istakao zasupnik optužnice pa bi to predstavljalо jednu olakšavajuću okolnost za maksimalno ublažavanje kazne.

Medjutim kao branilac osvrće se na izvedene dokaze pa ističe da se čitava optužnica zasniva isključivo na priznanju njenog branjenika, samo priznanje ma kakvo bilo obavezuje sud da provede i druge dokaze pa smatra da u konkretnom slučaju nema ni jedan dokaz koji podkrijepio priznanje optuženog. Nema ni jedan dokaz da je optuženi bio pripadnik "Crvenih beretki" osim njegovog priznanja, pa je sud morao sa sigurnošću utvrditi da je on bio u službi okupatora odnosno neprijateljske vojske. Isto tako osim priznanja optuženog nema ni jednog dokaza da je on izvršio strijeljanje na njivi Brezici i da je lišio života [REDACTED] [REDACTED] se vodi kao nestalo lice, pa zbog toga se optuženi ne može ni oglasiti da ga je ubio pošto ne psotoji njegovo tijelo, čak nema dokaza da je pokrenut vanparnični postupak za proglašenje [REDACTED] umrlim. Optuženi je u toku istražnog postupka jednom izjavio da je [REDACTED] kako je on ranije nazivao [REDACTED] bio u maskirnoj uniformi da bi kasnije rekao da je bio u sivoj košuli i plavim pantalonama, teksas. Iz iskaza svjedoka [REDACTED] se vidi da on potvrđuje a i navodi da je [REDACTED] polagao zakletvu i išao na vježbe i gadjanje pa bi se radilo o pripadniku Armije a ne o civilnom licu, pa je zbog svih tih dokaza i ne dokaza krvica optuženog ne dokazana, predlaže da se optuženi na kraju oslobođi od optužbe i da mu se ukine pritvor.

U završnoj riječi optuženi Pašalić Duško nakon završene riječi branjoca, izjavlja da ostaje u cijelosti kod svoje odbrane date na pretresu i u toku istrage, prihvata odbranu svog branjoca, ali ističe da su dokazi izvedeni u skladu sa njegovim priznanjem u toku istrage je objasnio kako je došlo do ubistva [redacted] koja je njegova uloga bila pa su tako i dokazi izvedeni po njegovom priznanju i kazivanju, uvažava sud koji mu sudi, ističe da je postupak prema njemu korektan i smatra da sud ni jednog momenta nije pokazao pristrasnost u svom radu.

Bez obzira na navode gore precizirane branioca optuženog, iukaza optuženog, ovaj sud je na osnovu provedenih dokaza poprimio činjenično i pravno utvrđenim kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

U toku glavnog pretresa sud je proveo dokaze neposrednim
interrogacijama svjedoka [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],
[REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] i [REDACTED].

[REDACTED] je, [REDACTED] u [REDACTED], [REDACTED] i [REDACTED], a uz saglasnost stranaka izvršeno je čitanje iskaza svjedoka iz istražnog postupka i to [REDACTED] i [REDACTED]. Sud je dalje izveo dokaze uvidom u zapisnik o uvidjaju od 19.3.1996. godine, crtež lica mesta o rekonstrukciji sa njive Brezici, uvid u fotodokumentaciju rekonstrukcije, službenu zabilješku Višeg suda Zenica, broj Ki-98/96 od 19.3.1996. godine, podnesak CSB Zenica broj 267/96 od 18.3.1996. godine, zapisnik o ekshumaciji od 18.1.1996. godine, zapisnik o spoljašnjem pregledu ekshumiranih leševa od 18.1.1996. godine, crtež lica mesta o iskopavanju grobnica i fotodokumentaciju broj 15/96, Ijekarsko komisijski izvještaj Kliničkog centra Univerziteta u Sarajevu psihijatrijske klinike o stepenu uračunjivosti.

Na osnovu ovako izvedenih dokaza cijeneći svaki pojedinačni i ukupno sud je utvrdio da je optuženi izvršio krivično djelo koje mu se stavlja na teret a to je ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl.142. st.1. KZ, jer iz izvedenih dokaza se stiču bjeća ovog krivičnog djela a to je kršenje pravila medjunarodnog prava za vrijeme rata prema civilnom stanovništvu i to ko naredi ili izvrši neka od djela predviđena u tački 1 pomenutog člana a što je suprotno odredbama Ženevske konvencije o zaštiti civilnih lica u vrijeme rata od 12. avgusta 1949. godine član 3 tačka 1 pod a a koja kaže "u slučaju oružanog sukoba koji nema medjunarodni karakter i koji izbije na teritoriji jedne od visokih stranaka ugovornica, svaka strana u sukobu bit će dužna primjenivati najmanje slijedeće odredbe : prema licima koja ne sudjeluju neposredno u neprijateljstvima uključujući pripadnike oružanih snaga koji su položili oružje i lica koja nisu sposobna za borbu, zbog bolesti, rana, lišenja slobode ili bilo kojeg drugog razloga, u svakoj će se prilici postupati čovječno bez ikakvih razlikovanja zasnovanog na rasi, boji kože, vjeri ili uvjerenju, polu, rođenju, ili imovinskom stanju ili bilo kom drugom sličnom kriteriju.

U tom cilju su prema naprijed navedenim licima zabranjene i zabranjuju se u svako vrijeme i na bilo kom mjestu slijedeće radnje:

a) nasilje protiv života i tijela posebno sve vrste ubistava, sakaćenja, okrutnog postupanja i mučenja.

Imajući sve ovo u vidu a posebno cijeneći iskaz optuženog koji na pretresu decidno kaže da je bio pripadnik "Crvenih beretki" za koje svjedoci ističu da se radi o zloglasnim jedinicama republike srpske koje su bile poznate po tome što su ubijale civile i cistile teren i da je on kao pripadnik tih jedinica 16.7.1992. godine ubio [REDACTED] koji je bio na broju 3. postrojenih civila, na putu odnosno ispod puta koji vodi od sela Delići za Crnjevo u Vozućoj i da je tog momenta [REDACTED] bio u nivoj košulji i plavim farmerkama i pantalonama. Ovakvo priznanje optuženog sud je provjerio rekonstrukcijom dogadjaja gdje na fotografiji optuženi pokazuju brojku 3 na kojoj se nalazio oštećeni [REDACTED] u čkojeg je on ispalio dva metka iz automatske puške jer se nalazio u streljačkom vodu, optuženi je sudu pojasnio i objasnio i opisao prije pokazivanja fotografije kako izgleda [REDACTED] pa su o izgledu [REDACTED] kojeg je opisao optuženi slijedili svjedoci koji su ga poznavali [REDACTED] i isti izjavili na osnovu opisa koji mu je procitan prilikom suđenja sa optuženim

prepoznao [REDACTED] prema datom opisu isto je to izjavio svjedok [REDACTED], koji navodi da mu je poznato da je optuženi bio pripadnik "Crvenih beretki" da po opisu lica kojeg je ubio optuženi i opisao on prepoznaće [REDACTED] isto kojeg je lično dobro poznavao. Ovaj svjedok [REDACTED] isto je rekao da mu je poznato da je Pašalić Duško pripadnik "crvenih beretki" i da je opisa šta su radile "Crvene beretke" u svojim aktivnostima.

Optuženi je izjavio da je prilikom streljanja [REDACTED] na sebi imao finu košulju i plave farmerke, svjedok [REDACTED] prije u svom iskazu rekao da kad se rastao sa [REDACTED] prilikom napada na Vozuću od strane srpske vojske 24.6. [REDACTED] je imao na sebi farmerke plave i boje i vindjaknu crvene boje, to što prilikom streljanja Bećir nije imao crvenu vindjeknu sud cjeni da je do 16.7. mogao negdje i izgubiti ali je imao plave farmerke što priznaje i optuženi.

U toku pretresa i u istražnom postupku optuženom je pokazana grupna slika na kojoj je on bez razmišljanja u crvenoj majici pokazao [REDACTED] i rekao ja sam ovo lice ubio i poznavao sam ga prije rata i pozdravljao sam se u susretu sa njim na slici se nalazi još cetiri lica ali se optuženi nije dvoumio da pokaže lik [REDACTED] i dodao je da lice koje drži ruku na ramenu [REDACTED] zove se [REDACTED] kojeg isto tako poznaje prije rata.

[REDACTED] se vodi kao nestalo lice medjutim optuženi navodi da je postojao radni vod koji je streljane civile odvozio na razna mesta i sahranjivao, tako da oni što su streljali ne znaju gdje postoje sve grobnice medjutim sud na crtežu lica mesta broj 21-02/2-233-15/96 od 18.1.1996. godine na karti koja se nalazi u skici i gdje su obilježene grobnice od a do g, se vidi da su lica koja su iskopana i za koje postoji foto dokumentacija u spisu su sahranjivana bez ikakvog reda tako da po ocjeni suda postoji vjerovatnoća da je to radjeno da bi se prikrile grobnice, Svih lo lica koji su streljani 16.7.1992. godine nisu pronadjena tijela što znači da je grobnica još skrivena ali nije nadjena ni na mjestu gdje je izvršeno streljanje, što sud u cijelosti uvažava navode optuženog da su streljana lica odvožena bilo gdje i sahranjivana a da o tome ne zna streljački vod ništā, jer je postojao radni vod koji je vršio sahranjivanje.

Optuženi objašnjava da je [REDACTED] bio u civilnom odjeli i da niko od streljanih civila nije imao oružje, što sud cijeni da je streljano civilno štanovništvo, pa u tom smislu ne uvažava dio iskaza svjedoka [REDACTED] koji kaže da je [REDACTED] polagao zakletvu u to vrijeme još nije bilo a to je 16.7.1992. god. nikakvih organizovanih jedinica Armije BiH, osim seoskih straža. Pa ako bi se i to smatralo da su organizovane jedinice i da je [REDACTED] bio pripadnik seoskih straža kao razoružano lice podпадa pod dředbe Ženevske konvencije koju je sud citirao i koja se stavlja na teret optuženom da je je prekršio a što je u skladu sa odredbama čl.142. KZ-a.

Kazivanja optuženih u njegovoj odbrani i pominjući kako i [REDACTED] su radile "Crvene beretke" te njegovo učešće u streljanju civila jedan put se poklapa sa zapisnikom o uvidjaju od 19.3. 1993. godine kojeg je izvršio ovaj sud jer su tako opisani lice mjenja, i pronadjene grobnice kako je to sve već objašnjeno na

temelju izvedenih dokaz.

Slijedeći dokaz je crtež lica mesta od 20.marta 1996.godine načinjenog na licu mesta kod puta selo Bukvići, Crnjevo i gdje je prikazan raspored streljanih lica po izjavi optuženog.

Iz zapisnika o ekshumaciji od 18.1.1996.godine se vidi da nije pronađeno ni jedno lice koje je streljano kritičnoga dana pa su tačni navodi optuženog da je radni vod negdje sahranio n to će se vjerovatno u narednom periodu otkriti, pa zbog toga nije pronađeno ni tijelo [REDACTED].

Ostali saslušani svjedoci nisu imali podataka niti saznanja u učeštu optuženog u farmacijama "Crvenih beretki" niti o njegovoj aktivnosti u tim formacijama. Prepoznavanje po opisu ubijenog [REDACTED] dao je i svjedok [REDACTED] a predočen je opis kojeg je dao optuženi u istražnom postupku.

Sud nije uvažio navode branioca optuženog koji treži oslobajajuću presudu jer nema dovoljno dokaza da je optuženi izvršio krivično djelo koje mu se stavlja na teret. Braniac optuženog je dao završnu riječ kontradiktorno, u prvom redu uvažava činjenični opis i pravnu kvalifikaciju da bi kasnije iznijeo ne postojanje dokaza da je optuženi izvršio krivično djelo koje mu se stavlja na teret. Međutim optuženi u svojoj završnoj riječi osporava dio odbrane njegovog branioca koji se odnosi na njegovu aktivnost oko izvršenja ubistva [REDACTED], pa je sud i to uvažio kao jedan od dokaza osim ovih svih koje je pobrojao i uvažio i iz kojih proizilazi da je optuženi izvršio krivično djelo koje mu se stavlja na teret.

Iako je u istražnom postupku optuženi spominjao da je ubijeno lice [REDACTED] na kraju se opredjelio da je to [REDACTED] prethodno opisujući to lice pa je sud na osnovu svjedoka i datog opisa o kakvom se licu radi pa tek onda pokazao sliku, zbirnu sliku na kojoj je optuženi prepoznao [REDACTED] pa je time sud otklonio nedoumici da li se radi o ubistvu [REDACTED].

Sud je u toku postupka proveo i neuropsihijatrijsko vještačenje nad optuženim i to na Kliničkom centru Univerziteta u Sarajevu gdje je boravio na ispitivanju pa je tim ljekara u sastavu prof. dr. [REDACTED], doc. dr. [REDACTED] i dr. nej. med. [REDACTED] ustanovio da se radi o intelektualnoj sposobnosti koje spadaju u kategoriju mentalno zaostalih graničnih slučajeva, jednostavne psihopatske strukture sklonog obrazovanja i sugestibilnoj osobi koja olakši prihvata tudi je obrazce ponašanja unatočito ako dolazi od intelektualno siperiornih osoba i koje su od autoriteta. Da se radi o afektivno, hladnoj, emocionalno nezreloj osobi i osobi koja je idealna za manipulisanje i prihvatanje nematulih rješenja, nema znakova psihičnosti niti organskog propadanja ličnosti. I na kraju da je smanjeno uračunjiv u vrijeme izvršenja krivičnog djela ali ne i bitno.

Sud je optuženom izrekao kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) godina i prilikom odmjeravanja kazne cjenio je sve otežavajuće i olakšavajuće okolnosti i to stepen krivične odgovornosti pojedinca Iz kojih je djelo učinjeno, jačinu ugroženog dobra okolnosti pod kojim je učinjeno, raniji život učinioca, njegovo držanje pojedinje učinjenog krivičnog djela, pa sud od olakšavajućih

okolnosti u prvom redu cijeni nalaz Kliničkog centra Sarajevu i to da se radi o osobi koja je na granici mentalno zaostalih slučajeva, da je sugestibilna i da je smanjeno uračunjav, te da je nakon izvršenog krivičnog djela a u toku istražnog postupka i na pretresu detaljno objasnio sudu svoju aktivnost i ubistvo [redacted], i pomogao suđu da nesumnjivo razjasni da se radi o ubistvu [redacted] kako je to objašnjeno u obrazloženju u dokazima koje je sud proveo, osim toga radi se o osobi koja je rođena 28.8.1969. godine, te da je tek imao 23 godine na početku rata. Nada je i izvršio krivično djelo, tj. da se radi o mlađoj osobi. Radi se o neobrazovanoj osobi ali isto tako sud cijeni i otežavajuće okolnosti a to je pripadnost zloglasnim jedinicama "Crvenih beretki", za koje sam navodi da je imala zadatak da kod čišćenja ubije sve što je živo, bez obzira na dob, pol, invalidnost i sl., da im je obećana nagrada za svaku ubijenu glavu muslimanskog življa od 200-250 DM koja im nije nikada isplaćena, da su ponašanja suprotna Ženevskoj konvenciji, te da su isto tako ponašanjem optuženog uvijek dovedena u pitanje život civilnog stanovništva.

Imajući sve to u vidu i da je Zakonom za ovo krivično djelo naprečena kazna od 5 godina ili smrtna sud nakon ovih svih ocjena je izrekao lo godina cijeneći da će se time postići svrha kažnjavanja predviđena čl. 5 i 33 preuzetog KZ, koja kazna će po mišljenju suda uticati da optuženi kao i drugi ne čine ova krivična djela.

U skladu sa odredbama čl. 98. st.4. preuzetog ZKP-a sud je optuženog oslobođio odtroškova postupka jer on nema sredstava da unaknadi troškove postupka.

Shodno odredbama čl. 50. preuzetog ZKP-a sud je optuženom na izrečenu kaznu ~~nakon~~ zatvora uračunao i vrijeme provedeno u pritvoru počev od 28.2.1996. godine pa dalje.

Zapisničar,

Bohljić Edbera

Predsjednik vijeća

Smailagić Adil

U O U K A :

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Vrhovnom sudu F/BiH u roku od 8 dana od dana prijema presude, a rok za žalbu teče kada optuženi odnosno branilac primi presudu.